

Magyar Ügyvédi Kamara Elnöksége
1054 Budapest, Szemere utca 8.

Tisztelt Elnökség!

Alulírott dr. Garajszki Zoltán (1037 Budapest, Remetehegyi út 194/B.) az 1998. évi XI. tv. (továbbiakban: Üt.) 15. § (2) és 113. § (2) bekezdése alapján, a törvényes határidőn belül

f e l l e b b e z é s t

nyújtok be a Budapesti Ügyvédi Kamara (továbbiakban: BÜK) elnöksége által 2006. Eln. 470/4/1. számon kiadott, 2006. április 24-i keltezésű határozata ellen. E határozatot részemre 2006. május 3-án (a tegnapi napon) kézbesítették.

Álláspontom szerint az elnökségi határozat pontatlan az előzmények ismertetésének tekintetében és téves jogértelmezéssel, hibás álláspontot képvisel, valamint meghozatala során megsértette az Üt. 15. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseket, ezért jogszabálysértő.

Kérem ezért a Magyar Ügyvédi Kamara (továbbiakban: MÜK) elnökségét, hogy az Üt. 113. § (2) bek. c) és d) pontja alapján **döntson a 2006. február 3-án benyújtott kérelmemnek megfelelően**, azaz döntson a BÜK tagjainak sorába történő felvételemről, valamint Irodám (Garajszki Ügyvédi Iroda) felvételéről az ügyvédi irodák névjegyzékébe.

INDOKOLÁS:

1. A kérelem

2006. február 3-án tagfelvételi kérelmet nyújtottam be a BÜK-höz, valamint kértem az általam alapított Garajszki Ügyvédi Iroda felvételét az ügyvédi irodák névjegyzékébe. A támadott határozat nem szól az ügyvédi irodával kapcsolatos kérelmemről, de tartalmát tekintve e vonatkozásban is elutasító határozatnak kell tekinteni. Ezért kértem, hogy e kérdésben is döntson a MÜK Elnöksége.

A határozat nem szól arról, hogy miért maradt el az Üt. 15. § (1) bekezdésében említett határozathozatal a határidő meghosszabbításáról és miért maradt el a határozathozatal jogsértően hosszú idejének indokolása is. A határozat ezzel megsértette a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. tv. (továbbiakban: Ket.) 4. § (1) bek. és 33. § (4) bekezdésének előírásait is. (A határozat meghozatalára a 80. napon került sor az előírt 60 nap helyett, holott a gyors határozathozatal elősegítése érdekében az összeférhetlenségi bizottság állásfoglalását tagfelvételi kérelmemmel együtt kértem, és e kérdésben az elnökségi határozat még 2006. február 27-én meg is született.)

A határozat ferdítően idézi az általam (dr. Borzi Miklós hozzájárulásával) csatolt MÜK 2005/43. sz. átirat tartalmát. A hivatkozott levél ugyanis amellet, hogy utalt az Üt. 5. § (3) bek. a) és c) pontjára, ezt követően kifejezetten hivatkozott az Üt. 6. § (2) bek. c) pontjára a következők szerint: „...A 6. § (2) bek. c) pontja alapján nem esik tilalom alá a nem igazságügyi szakértői tevékenység. E szabályok alapján azt kell megállapítanunk, hogy dr. Borzi Miklós könyvvizsgálói tevékenység végzésére jogosult.” A pontatlanság lényegi és torzító.

2. Az összeférhetlenségi kérdésben hozott határozat

Pontatlan az összeférhetlenségi ügyben hozott határozat ismertetése is. A határozat rendelkező része ugyanis az alábbi: „*A könyvvizsgálói tevékenység az ügyvédi tevékenységgel abban az esetben nem tekinthető összeférhetetlennek, ha az ügyvéd könyvvizsgálói tevékenységét eseti megbízások alapján végzi.*”

Mivel a **törvényes könyvvizsgálói tevékenység** – törvényi előírások alapján – **kizárólag eseti jellegű megbízásokkal látható el** (lévén csak konkrétan körülírt feladatra és maximált, határozott időre köthető ilyen megbízás), – álláspontom szerint – a határozat megerősítette a MÜK azon gyakorlatát, hogy ügyvéd végezhet könyvvizsgálói tevékenységet, lévén az nem igazságügyi szakértői tevékenység, és mint ilyen az Üt. 6. § (2) bek. c) pontja alapján nem okoz összeférhetlenséget. A dr. Gellér Balász József által benyújtott fellebbezés azért támadja a rendelkező részt, mert az „*eseti*” jellegre tett utalás megszorító célzata is törvényellenes.

A pontatlanságot jól érzékelteti, hogy a most támadott határozatban szereplő „*állandó megbízás*” szófordulat például az egész összeférhetlenségi kérdésben hozott határozatban (beleértve az indokolást is) egyáltalán nem is szerepel. És az egyébként is nehezen értelmezhető.

3. A BÜK Felvételi Bizottsága előtti meghallgatás

A Felvételi Bizottság előtt nem ismertetem újból az Összeférhetlenségi Bizottsághoz beadott kérelmemet, csak fenntartottam az ott előadott indokaim és kételyeimnek adtam hangot az e kérdésben született határozattal kapcsolatban.

Választott könyvvizsgálói tisztségeim számát tekintve is pontatlan az idézet, aminek az 5. pontban hivatkozott eljárásban (Fővárosi Cégbíróság megkeresése) is ki kellett volna derülnie. Jelenleg ugyanis 15 cégnél vagyok választott könyvvizsgáló, ami – emlékeim szerint – abban a szövegkörnyezetben került elő, hogy magammal hoztam a meghallgatásra dr. Borzi Miklós választott könyvvizsgálói tisztségeit bizonyító cégkivonatokat egy részét és jeleztem, hogy az ő esetében ez a szám jóval magasabb, mint az enyém, 30 feletti.

Az pedig, hogy könyvvizsgálói ügyfélnek nem lehet jogi szolgáltatást végezni, nem az én „*kívánságomon*” múlik (mint ahogy ezt a határozat állítja), hanem azt jogszabály és a Magyar Könyvvizsgálói Kamara (továbbiakban: MKVK) etikai szabályzata is kizárja.

A 4. és 5. pontban hivatkozott lépésekről nem volt tudomásom.

6. A kérelem „alapossága”

1. Tevékenységem helyzetének megítélése

Jelenleg a Magyar Könyvvizsgálói Kamaránál (továbbiakban: MKVK) bejegyzett könyvvizsgálóként könyvvizsgálói tevékenységet végzek, amelyet a jövőben is gyakorolni kívánok. Könyvvizsgálói munkámat résztulajdonomban álló könyvvizsgálói társaságban (senior) audit partnerként, alkalmazotti státuszban végzem. Erre –álláspontom szerint – az Üt. 6. § (2) bek. c) pontja alapján lennék jogosult a továbbiakban is.

E tevékenység a Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról és a könyvvizsgálói tevékenységről szóló 1997. évi LV. törvény (a továbbiakban: Kkt.) 26. § (2) bekezdésében megjelölt könyvvizsgálói tevékenységben (a továbbiakban: könyvvizsgálói tevékenység) és a Kkt. 27. §-ában megjelölt, könyvvizsgáló által végezhető egyéb tevékenységekben (továbbiakban: egyéb tevékenységek) merül ki, kivéve az oktatói tevékenységet (Kkt. 27. § c) pont) (e tevékenységet nem alkalmazottként végzem és egyébként is önállóan nevesített az Üt. 6. § (2) bek. b) pontjában, valamint a könyvvezetést (Kkt. 27. § d) pont) és az igazságügyi könyvszakértői tevékenységet, melyet nem végzek. **A Kkt. 27. § alá tartozó tevékenységek vonatkozásában a BÜK elnökségi határozat rögzíti, hogy *ab ovo* nem áll fenn összeférhetlenség,** ezért az ezzel kapcsolatos érveimet jelen fellebbezésben nem ismertetem.

a) A könyvvizsgálói tevékenység törvényben rögzített jellege

Álláspontom szerint a könyvvizsgálói tevékenységek **tartalmukat tekintve** mindenképp szakértői tevékenységnek tekintendők. A szakértői jelleget több, **jogszabályban** rögzített momentum is alátámasztja. E körbe tartozik a Kkt. 29. § (2) bekezdésének azon rendelkezése, mely szerint „**A kamarai tag a könyvvizsgálói tevékenység során jelentéseinek készítésekor független szakértőként köteles eljárni.**” És mivel a könyvvizsgálói tevékenységek (Kkt. 26. §) **mindig jelentés kiadására irányulnak**, ezért ezen tevékenységekről a jogalkotó (minden további megszorítás nélkül!) deklarálta, hogy ezek független szakértői tevékenységnek tekintendők.

A könyvvizsgálói tevékenységet és az egyéb tevékenységeket a Kkt. egyébként következetesen tekinti szakértői munkának. Ezt jelzi azzal is, hogy a Magyar Könyvvizsgálói Kamarán belül, az ekként nevesített „**Szakértői bizottság**” feladatai közé tartozik különösen a „*a könyvvizsgálat körébe tartozó elméleti és gyakorlati, könyvvizsgálói szakmai kérdésekben*” véleménynyilvánítás és egyéb, a könyvvizsgálói munkával kapcsolatos szakmai kérdések megválaszolása. (Kkt. 55. §)

A Kkt. a könyvvizsgálói tevékenység független jellegét több szabályban is biztosítja (ld. Kkt. 19. § a) pont, 29. § (3) bek.), túl azon, hogy a független munkavégzés feltételei magas beosztásomból eredően amúgy is biztosítottak.

Álláspontom szerint a törvény (a tartalmi értelmezésen túl is) egyértelműen – **minden megszorítás lehetőségét kizárva** – a könyvvizsgálói tevékenységeket független szakértői tevékenységnek definiálja, aminek alapján e tevékenységek az Út. 6. § (2) bek. c) pontja alá tartoznak.

b) A MÜK gyakorlata a könyvvizsgálói tevékenység megítélésével kapcsolatban

Az 1. pont kapcsán is hivatkozott ügyben a szegedi ügyvéd minden korlátozás nélkül végezhet (és végez) könyvvizsgáló tevékenységet. Ezt a Szegedi Ügyvédi Kamara elnöksége (188/1999. sz. határozatával) és a Magyar Ügyvédi Kamara (továbbiakban: MÜK) elnöke (MÜK2005/43. sz. levelével) rendjénvalónak találta.

Más esetben (a határozat a Pesti Ügyvéd 2005. augusztusi számában megjelent és az interneten is publikált) az Összeférhetlenségi Bizottság – szintén az Út. 6. § (2) bek. c) pontjára utalással – olyan állásfoglalást adott ki, hogy „*dr. XY ügyvéd orvosi szakképzéseinek tényleges gyakorlása ... az ügyvédi tevékenységgel nem összeférhetetlen*”. Pedig – szemben a Kkt.-vel – az orvosi tevékenységet szabályozó egészségügyről szóló törvény nem deklarálja azt, hogy az orvosi tevékenység szakértői tevékenység lenne. Erre a tevékenység tartalmának elemzésével jutott a t. bizottság. A könyvvizsgálói tevékenység esetében még tartalmi elemzésre sincs szükség, mert a szakértői jelleget törvény kimondja.

Álláspontom szerint az egyenlő elbánás elvének a Magyar Ügyvédi Kamarán belül is érvényesülnie kell. Tehát, ha évek óta szabadon gyakorolható a könyvvizsgálói tevékenység (egy esetben, felhatalmazás alapján bizonyítható, de információim alapján számos egyéb esetben is így van ez), akkor miért alkalmazhatná másképp ugyanazon törvényeket a BÜK az én esetemben?

Más oldalról vizsgálva a helyzetet: ha ügyvédek hosszú évek óta minden korlátozás nélkül végezhetnek könyvvizsgálói tevékenységet, akkor – álláspontom szerint – indokolhatatlan és megmagyarázhatatlan különbségtételt jelent az, ha egy könyvvizsgáló ügyvédi tevékenységének gyakorlása elé bármiféle korlátot állít a BÜK.

II. A 6. pont hibás következtetései

„Az Elnökség szerint a „választott” könyvvizsgáló és a megbízó társaság között tartós, visszterhes és munkavégzési kötelezettséggel járó, sajátos közérdekvédelmi funkciókat tartalmazó társasági jogi jogviszony áll fenn.” Így a határozat.

Először is, nem csak gazdasági társaságnak lehet választott könyvvizsgálója, hanem például (kötelezően) egy nagyobb (évi 50 Mft árbevétel eléré) ügyvédi irodának is, vagy némely közalapítványnak, esetleg önkormányzatnak is. Ezért tévedés a választott könyvvizsgáló és ügyfele közötti viszonyt társasági jogi jogviszonynak tekinteni. A könyvvizsgálói tevékenységet alapvetően – a címében is ekként jelölt – Kkt. szabályozza (és definiálja szakértői tevékenységként), a kötelező könyvvizsgálat eseteit pedig egyéb

jogszabályok, mindenekelőtt a számviteli törvény. A törvényes (jogszabályban előírt konkrét feladatra szóló) könyvvizsgálói megbízatás valóban általában határozott időre történő választással jön létre, de a támadott határozat minősítéseit jogszabály nem tartalmazza, így azok önkényesek.

A határozat szerint „a „választott” könyvvizsgáló tevékenysége ... olyan jogviszony, mely egyértelműen elhatárolható és következetesen el is határolandó ... az eseti szakértői tevékenységtől, amelyre az Ütv. 6. § (2) bekezdésének c) pontjában megfogalmazott mentesség – lévén az speciális jogszabályi normák által regulált hivatás – nem vonatkozik.”.

Miért is? Álláspontom szerint a határozat fenti kijelentése minden alapot, indokot nélkülöz. Szerintem a **könyvvizsgálói tevékenység nem határolható el a szakértői tevékenységtől, mert a könyvvizsgálói tevékenység mind tartalma, mind törvényben rögzített jellege alapján kifejezetten szakértői tevékenység.** És ez egy indokolt állítás, szemben a határozattal. És túl azon, hogy szerintem, általában a szakértői tevékenység épp azért szakértői, mert az „speciális jogszabályi normák által regulált” (ezért nem beszélünk mondjuk „ablaktisztító” szakértőről, legfeljebb a reklámokban), épp e szabályokról állítom én azt, hogy nem adnak teret arra, hogy másképp minősítsük a könyvvizsgálói tevékenységet, mint szakértői tevékenységnek.

A határozat végül kifejti: „Ezen az sem változtat, hogy a Kktv. 29. § (2) első fordulata zsinórmértékül a független szakértőtől elvárható munkavégzés követelményét írja elő a könyvvizsgáló számára.”

A 6.I.a) pontban is idézett szabály a könyvvizsgáló számára írja elő azt, hogy független szakértőként köteles eljárni. Tételezzük fel, hogy betartja ezt a szabályt a könyvvizsgáló! Ez esetben ő független szakértőként jár el. Ha pedig valaki független szakértőként jár el, akkor nyilvánvalóan független szakértői tevékenységet végez, tevékenysége pedig független szakértői tevékenység. Ha pedig a Kkt. azt deklarálta, hogy a könyvvizsgáló – ha betartja a jogszabályokat, ami nekem is szándékomban áll – szakértői tevékenységet végez, akkor kifejezetten jogszabálysértő az, hogy a határozat szerint a könyvvizsgálói tevékenységet el kell határolni a szakértői tevékenységtől. Merthogy ezen nemhogy nem változtat a Kkt. 29. § (2) bek. előírása, hanem kifejezetten jogellenessé is teszi a határozati okfejtést.

7. Összeférhetlenség

A fenti érveim alapján tehát azt állítom, hogy velem kapcsolatban a 6. §-ban foglalt összeférhetlenségi ok nem áll fenn, ezért a felvételi kérelmemet elutasító határozat megalapozatlan és jogsértő.

Mindezek alapján kérem, hogy T. Elnökség kérelmemnek megfelelő döntést szíveskedjen hozni! Külön kérem, hogy – tekintettel az ügy összetettségére – fellebbezésemet az elnökség tagjai szövegszerűen is megismerhessék.

Budapest, 2006. május 4.

Tisztelettel:

Dr. Garajszki Zoltán

Az előzmények köréből, másolatban mellékelte iratok:

1. A Szegedi Ügyvédi Kamara elnökének 4/2005. sz. levele – 2005. 01. 04.
2. A MÜK elnökének 2005/43. sz. levele – 2005. 01. 17.
3. A BÜK Összeférhetlenségi Bizottságának beadott állásfoglalás kiadása iránti kérelem – 2006. 02. 03.
4. A BÜK 2006. február 27-én hozott határozata az állásfoglalási kérelemmel kapcsolatban
5. Dr. Gellér Balázs József fellebbezése a BÜK 2006. február 27-i határozatával szemben – 2006. április 13.
6. Tájékoztatót kérő levelem a BÜK elnökéhez – 2006. 04. 21.
7. A BÜK elnökségének 2006. Eln. 470/4/1. sz. határozata a tagfelvételi kérelem elutasításáról – 2006. 04. 24.